

160 KIRI

RODAN ALEKSANDRIAST

PÜHAPÄEVA, 18. septembri hommikul teatas Andreas, et eelolevaks nädalaks pole tööd planeeritud. Kõik apostlid peale Naatanaeli ja Tooma läksid koju oma peret või sõpru külastama. Jeesusele oli see nädal peaaegu täielikuks puhkuseks, kuid Naatanaelil ja Toomal oli väga palju arutada ühe Aleksandriast tulnud kreeka filosoofi Rodaniga. See kreeklane oli hiljuti Aleksandrias misjonitööd teinud Abneri kaaslaste kaudu Jeesuse jüngriks saanud. Nüüd tegi Rodan tõsiseid jõupingutusi oma elufilosoofia kooskõlastamiseks Jeesuse uute religioossete õpetustega ning ta oli tulnud Magadani lootuses, et Meister temaga neid probleeme arutab. Samuti soovis ta Jeesuselt või mõnelt tema apostlilt kuulda, missugune on evangeeliumi autoriteetne versioon esmaallikast. Meister keeldus küll Rodaniga sellesse keskustellu astumast, kuid võttis ta lahkesti vastu ja andis Naatanaelile ja Toomale kohe korralduse kuulata ära kõik, mis Rodanil öelda on, ja rääkida talle omakorda evangeeliumist.

1. RODANI KREEKA FILOSOOFIA

¹ Esmaspäeva varahommikul alustas Rodan esimest oma kümnest esinemisest Naatanaeli, Tooma ja ligikaudu kahe tosina uskuja ees, kes juhtusid Magadanis viibima. Nüüdisaegses sõnastuses sisaldasid tema esinemised lühikokkuvõttes järgmisi järelekaalutamiseks pakutud mõtteid:

² ¶ Inimelu koosneb kolmest suurest ajest — tungidest, soovidest ja ahvatlustest. Tugeva iseloomu, aukartust äratava isiksuse võib omandada ainult loomuliku elutungi muundamise teel sotsiaalseks elamiskunstiks, hetkesoovide muundamise teel nendeks kõrgemateks igatsusteks, mida saab püsivalt täita, eksistentsi igapäevaahvatlused tuleb aga viia tavapäraselt ja sissejuurdunud ideedelt läbiuurimata ideede ja avastamata ideaalide kõrgematesse maailmadesse.

³ Mida keerulisemaks muutub tsivilisatsioon, seda raskemaks muutub elamiskunst. Mida kiiremad muutused toimuvad sotsiaalsetes tavades, seda keerulisemaks ülesandeks saab iseloomu arendamine. Progressi jätkumiseks peab inimkond iga kümne põlvkonna järel õppima uuesti elamiskunsti. Kui inimene muutub nii leidlikuks, et hakkab ühiskonda kiiremini keerukamaks muutma, tuleb elamiskunsti taasomandada lühemate vaheaegadega, võib-olla iga põlvkonna järel. Kui elamiskunsti areng ei suuda eluviisiga sam-

mu pidada, pöördub inimkond kiiresti tagasi lihtsa elamistungi — hetkesoovide rahuldamise juurde. Selliselt jääb inimkond ebaküpsuks, ühiskond ei suuda täisküpsuseni kasvada.

⁴ Sotsiaalse küpsuse mõõt on see, mil määral on inimene valmis loobuma mööduvate hetkesoovide rahuldamisest nende kõrgemate igatsuste nimel, mille püüdlamine annab edeneval edasiliikumisel püsivate sihtide poole külluslikumalt rahuldust. Ent sotsiaalse küpsuse tõeliseks märgiks on inimeste valmisolek loobuda oma õigusest elada rahulikult ja rahulolevalt sissejuurdunud uskumuste ja traditsiooniliste ideede ahvatlevalt kergestijärgitavate normide kohaselt, et alistuda erutavale ja energiat nõudvale ahvatlusele otsida läbiuurimata võimalusi, kuidas saavutada idealistlike vaimsete reaalsuste avastamata sihte.

⁵ Loomad reageerivad elutungile üllalt, kuid elamiskunsti võib omandada ainult inimene, ehkki enamik inimkonnast kogeb vaid loomalikku elutungi. Loomad tunnevad üksnes pimedat ja instinktiivset tungi, inimene on võimeline seda tungi ületama. Inimene võib soovi korral elada aruka kunsti, isegi taevaliku rõõmu ja vaimse ekstaasi kõrgel tasandil. Loomad ei arutle elu eesmärkide üle, seepärast ei muretse nad kunagi ega soorita ka enesetappu. Enesetappude esinemine inimeste seas näitab, et need olendid on puhtloomalikul eksisteerimisetalpilt kõrgemale tõusnud ning et nende uurimispüüded ei ole neid viinud suureliku eksistentsi kunstipärastele tasanditele. Loomad ei tea elu tähendust; ainult inimene on võimeline väärtusi ära tundma ja tähendustest aru saama, kuid ta on teadlik ka tähenduste tähendusest — ta on teadlik oma taipamisest.

⁶ Kui inimesed söandavad hüljata loomaliikset iha-dest kantud elu mingi seiklusrikka kunsti ja määramatu loogika nimel, peavad nad arvestama, et neil tuleb kanda sellest tulenevaid emotsionaalseid ohvreid — konflikte, masendust ja määramatust — vähemalt seni, kuni nad omandavad teatava intellektuaalse ja emotsionaalse küpsuse. heidutatus, muretsemine ja loidus on kindlad tõendid moraalsest ebaküpsusest. Inimühiskond on silmitsi kahe probleemiga: indiviidi küpsuse saavutamine ja rahva küpsuse saavutamine. Küps inimolend hakkab kõigisse teistesse suurelikesse õrnalt ja sallivalt suhtuma. Küps inimene vaatab ebaküpsetele inimestele samasuguse armastuse ja hoolivusega kui vanemad oma lastele.

⁷ Edukas elu ei ole midagi muud kui kunst kasutada tavaprobleemide lahendamiseks usaldusväärseid meetodeid. Esimene samm mis tahes probleemi lahendamisel on leida üles raskus, eraldada see ja tunnistada ausalt selle olemust ning tõsidust. Suure vea teeme siis, kui keeldume tunnistamast eluprobleeme, mis meis sügavat kartust äratavad. Samuti siis, kui raskuste tunnistamine toob kaasa meie kaua kalliks peetud kõrge enesehinnangu languse, kadeduse tunnistamise või loobumise sügavale juurdunud eelarvamustest, eelistab keskmine inimene klammerduda vanade kaitstuse illusioonide ja kauahellitatud petliku turvatunde külge. Ainult vapper inimene on valmis siira ja loogilise meele avastusi ausalt tunnistama ning nendega kartmatult silmitsi seisma.

⁸ Iga probleemi tark ja tõhus lahendamine nõuab, et meel oleks vaba tendentslikkusest, kirest ja kõigist muudest puhtisiklikest eelarvamustest, mis võivad segada probleemi lahendamiseks vajalike tegelike asjaolude erapooletut uurimist. Eluprobleemide lahendamine nõuab julgust ja siirust. Vaid ausad ja julged isikud on võimelised läbima vapralt elu kimbatusse ja segadusse viivat labürinti sinna, kuhu kartmatu meele loogika seda võib juhtida. Ning see meele ja hinge vabanemine ei ole kunagi saavutatav religioosse innukusega piirneva aruka entusiasmi tõukejõuta. Inimese edasiviimiseks sihi poole, milleni jõudmiseks on vaja ületada raskeid ainelisi probleeme ja mitmesuguseid intellektuaalseid riske, on vaja suure ideaali ahvatlust.

⁹ Ehkki te olete rasketele elusituatsioonidele vastuastumiseks tõhusalt relvastatud, võite vaevalt loota edule, kui te ei ole varustatud selle meeletarkuse ja isiksuse sarmiga, mis võimaldab teil võita oma kaaslaste kogu südamest tulevat toetust ja koostööd. Te ei saa loota suurele edule ei ilmalikus ega usutöös, kui te ei õpi oma kaaslaste veenma, inimeste üle võitu saavutama. Teil peab lihtsalt olema taktitunnet ja sallivust.

¹⁰ ¶ Ent suurima kõigist probleemide lahendamise meetoditest olen ma õppinud Jeesuselt, teie Meistrilt. Ma pean silmas seda, mida ta nii järjekindlalt praktiseerib ja mida ta nii ustavalt on teile õpetanud — palveldavat meditatsiooni eraldatuses. See Jeesuse tava minna nii sageli omaette oma taevase Isaga suhtlema aitab koguda jõudu ja tarkust tavalisteks elukonfliktideks ning saada energiat kõrgemate moraalseste ja vaimsete probleemide lahendamiseks. Ent probleemide lahendamise õigete meetoditega ei saa siiski kompenseerida sisemiselt omaseid isiksuse puudusi ega leevendada tõelise õiglusejanu puudumist.

¹¹ Mulle on avaldanud sügavat muljet Jeesuse kome eralduda mõneks ajaks, et üksi vaadelda eluprobleeme, otsida uusi tarkuse- ja energiavarusid ühiskonna teenimise mitmesuguste nõudmiste rahuldamiseks, elavdada ja süvendada kõrgeimat elueesmärki kogu isiksuse tegeliku allutamise teel teadlikule suhtlemisele jumalikkusega, haarata uuemate ja paremate meetodite järele, kohanemaks elava eksisteerimise üha muutuvate olukordadega, oluliselt ümber korraldada ja kohandada oma isiklike hoiakuid kõige väärtusliku ja reaalse paremaks taipamiseks ning teha seda kõike vaid Jumala auks, sosistades siiralt oma lemmikpalvet „Sündigu mitte minu, vaid sinu tahtmine”.

¹² See teie Meistri palveldamisviisi toob kaasa lõdvestuse, mis uuendab meelt; valgustumise, mis innustab hinge; julguse, mis võimaldab oma probleemidele vapralt vastu astuda; enesemõistmise, mis kaotab nõrgestava hirmu; teadlikkuse liidust jumalikkusega, mis annab inimesele kindluse, söandamaks olla Jumala sarnane. Meistri palveldamisviisi, vaimse osaduse lõdvestav mõju leevendab pingeid, kaotab vastuolud ja suurendab võimsalt isiksuse jõuvarusid. Ning kogu see filosoofia koos taevariigi evangeeliumiga moodustabki kokku uue religiooni, nii nagu mina sellest aru saan.

¹³ ¶ Eelarvamus pimestab hinge, nii et see ei suuda tõde ära tunda, ja eelarvamust saab kõrvaldada vaid hinge siira andunud pühendumisega sellele üritusele, mis hõlmab kõike ja kõiki kaasinimesi. Eelarvamus on lahutamatu seotud isekusega. Eelarvamuse võib kaotada ainult sel teel, et loobutakse omakasupüüdlikkusest ja asendatakse see rahulduse otsimisega ürituse teenimisest, mis on suurem nii isiklikust minast kui ka kogu inimkonnast — Jumala otsimisega, jumalikkuse saavutamiseks. Isiksuse küpsust näitab inimhade selline muundumine, et inimene püüab pidevalt teostada vaid neid väärtusi, mis on kõrgeimad ja eriti jumalikult ehedad.

¹⁴ Pidevalt muutavas maailmas, ühiskonnakorra arenedes on võimatu püsivaid ja kindlaid eesmärke säilitada. Isiksuse stabiilsust võivad kogeda vaid need, kes on avastanud ja omaks võtnud elava Jumala, kellele kui igavese eesmärgi poole lõputult püüelda. Ning seega peab inimene oma sihi viimiseks ajast igavikku, maalt Paradiisi, inimlikult jumalikele uut elu andma, muunduma, uuesti sündima; saama jumaliku vaimu taasloodud lapseks; saavutama sissepääsu taevariigi vennaskonda. Kõik nende ideaalideni mittekuündivad filosoofiad ja religioonid on ebaküpsed. Filosoofia, mida mina õpetan koos teie jutlustatava evan-

geeliumiga esindab uut küpset religiooni, kõigi tulevaste põlvkondade ideaali. Ning see on tõsi, sest meie ideaal on lõplik, eksimatu, igavene, kõikne, absoluutne ja piiritu.

¹⁵ Mu filosoofia tekitas minus tungi otsida realiteete, mis annavad tunnistust tõelistest saavutustest, küpsusele viitavast eesmärgist. Ent mu tung oli jõuetu, minu otsinguil puudus tõukejõud ja mu püüdlused kannatasid kindla suuna puudumise all. Need puudujäägid on aga küllaga korvanud see uus Jeesuse evangeelium, mis on arusaamist süvendanud, ideaale ülendanud ja sihid paika seadnud. Nüüd võin kahtlusteta ja halbade eelaimusteta kogu südamest igavest ettevõtmist alustada.

2. ELAMISKUNST

¹ On vaid kaks viisi, kuidas surelikud võivad koos elada: aineeline ehk loomalik viis ja vaimne ehk inimlik viis. Loomad saavad märguannete ja helide abil omavahel piiratult suhelda. Need suhtlemisvormid ei anna aga edasi tähendusi, väärtusi ega ideid. Inimesi eristab loomadest nende võime suhelda oma kaaslastega *sümbolite* abil, mis tähistavad ja tuvastavad päris kindlasti tähendusi, väärtusi, ideid ja isegi ideaale.

² Et loomad ei saa üksteisele ideid edasi anda, ei saa nad arendada isiksust. Inimesel areneb isiksus, kuna ta saab oma kaaslastega nii ideede kui ka ideaalide tasandil suhelda.

³ Just selles võimes anda edasi ja mõista ühiselt tähendusi seisnebki inimkultuur ning see võimaldab inimesel sotsiaalsete ühenduste kaudu üles ehitada tsivilisatsioone. Et inimesel on võime teadmisi ja tarkust järgmistele põlvkondadele edasi anda, siis need kumuleeruvad. Ning sellest sugeneb rahva kultuuriline tegevus: kunst, teadus, religioon ja filosoofia.

⁴ Inimestevaheline sümbolite abil suhtlemine tingib ühiskonnarühmade tekkimise. Tõhusaim kõigist sotsiaalsetest rühmadest on perekond, täpsemini, *kaks vanemat*. Isiklik kiindumus on vaimne side, mis neid ainelisi suhteid koos hoiab. Sama tõhus suhe on võimalik ka kahe samast soost isiku vahel; sellise ehtsa pühendunud sõpruse kohta on küllaga näiteid.

⁵ Need sõprus- ja vastastikuse kiindumuse suhted on ühiskonnastavad ja õilistavad, sest soodustavad ja hõlbustavad elamiskunsti kõrgemate tasandite järgmisi põhitegureid:

⁶ 1. *Vastastikune eneseväljendus ja enesest arusaamine*. Paljud üllad inimlikud ajed hääbuivad, sest keegi ei kuule nende väljendumist. üksindus ei tee inimesele head. Inimloomuse arenguks on vaja teatud

määralt tunnistust ja kiitust. Tõelise armastava koduta ei saa ühelgi lapsel areneda välja täiesti normaalne iseloom. Iseloom on midagi muud kui vaid meel ja kõlblustunne. Kõigist ühiskondlikest suhetest, mis iseloomu kujundavad, on kõige tõhusam ja ideaalsem mehe ja naise armastav ja mõistev sõprus aruka abielu rüpes. Abielu oma mitmekülgsuse suhetega sobib kõige paremini esile tooma neid väärtuslikke impulsse ja kõrgemaid motiive, mis on tugeva iseloomu arenguks vältimatud. Ma ei kõhkle perekonnaelu niimoodi ülistamast sellepärast, et teie Meister on teinud targasti, valides uue taevariigi evangeeliumi nurgakiviks just isa ja lapse vahelise suhte. Ning see võrratu suhe, mees ja naine aja kõrgeimate ideaalide armastavas embuses, on nii väärtuslik ja rahuldust pakkuv kogemus, et väärrib mis tahes hinda või ohvrit, mida selle eest võidakse nõuda.

⁷ ¶ 2. *Hingede liit — tarkuse mobiliseerimine*. Iga inimolend omandab varem või hiljem teatava arusaamise sellest maailmast ja teatava nägemuse järgmisest maailmast. Nüüd on võimalik isiksuste liidu teel neid vaateid ajalikust eksistentsist igaveste perspektiividega ühendada. Nii suurendab ühe meel oma vaimseid väärtusi, võttes palju üle teise arusaamadest. Sel kombel rikastavad inimesed oma hinge vaimsete rikkuste ühendamise teel. Samamoodi võimaldatakse inimesel vältida seda alatist kalduvust langeda oma nägemuste moonutatuse, vaatepunktide eelarvamuslikkuse ja arvamuste kitsarinnalisuse ohvriks. hirmu, kadedust ja upsakust võib vältida vaid lähedaste kontaktide abil teiste inimestega. Juhin teie tähelepanu asjaolule, et Meister ei saada teid kunagi üksi välja taevariigi laiendamise heaks tööd tegema, ta saadab teid alati välja kahekaupa. Ning kuna tarkus on ülim teadmine, siis tarkuse liidus on nii väikeses kui ka suures ühiskonnarühmas kõik teadmised ühised.

⁸ ¶ 3. *Elamise entusiasm*. Eraldatus kaldub hinge energialaengut ammendama. Kaaslastega suhtlemine aitab oluliselt uuendada elulusti ja on asendamatu, et hoida alal julgust inimelu kõrgematele tasanditele tõusmisele järgnevateks võitlusteks. Sõprus suurendab elu rõõme ja õilistab selle võite. Armastus ja lähedased inimsuhted aitavad võtta kannatustelt kurvastuse ja raskustelt suure osa nende kibedusest. Sõbra juuresolek suurendab igasugust ilu ja ülendab headust. Arukate sümbolitega suudab inimene oma sõprade tunnistust ergutada ja suurendada. üks inimlikku sõprust kroonivaid õnnistusi on just see kujutlusvõime vastastikuse stimuleerimise võime ja võimalikkus. Kogu südamest tulevas teadlikus pühendumises

ühisele üritusele, vastastikuses ustavuses kosmilisele Jumalusele peitub suur vaimne jõud.

⁹ ¶ 4. *Parem kaitse igasuguse kurja vastu.* Isiksuste liit ja vastastikune kiindumus on tõhus kindlustus kurja vastu. Raskusi, muret, pettumusi ja lüüasaamisi on üksi kanda valusam ja heidutavam. Liit ei muunda pahet veel vooruseks, kuid aitab selle torget tunduvalt mahendada. Teie Meister ütles: „Õndsad on need, kes on kurvameelsed” — kui sõber on käepärast lohutama. Teadmine, et elate teiste heaolu nimel ning et teisedki elavad samamoodi teie heaolu ja edenemise nimel, annab jõudu. Eraldatuses inimene kidub. Kui inimesed näevad vaid mööduvaid ajanähtusi, heituvad nad alati. Minevikust ja tulevikust lahutatuna muutub olevik vihastavalt tühiseks. Vaid pilguheit igavikuringile võib innustada inimest andma oma parimat ja tooma endast välja parima, et võimalikult palju anda. Ning kui inimene niimoodi endast parima annab, elab ta omakasupüüdmatult teiste aja- ja igavikukaaslaste heaks.

¹⁰ ¶ Ma kordan, et selle innustava ja õilistava liidu ideaalsed võimalused avanevad inimlikus abielusuhetes. Palju saavutatakse, tõsi küll, ka väljaspool abielu, ja väga paljud ei suuda neid moraalseid ning vaimseid vilju kunagi saavutada. Liigagi sageli astuvad abielu inimesed, kes otsivad muid väärtusi, mis ei küüni inimliku küpsusega saavutatavate kõrgemate väärtusteni. Ideaalne abielu peab rajanema millelgi stabiilsemal kui kõikuvatel emotsioonidel ja muutlikul puhtsugulisel külgetõmbel; see peab põhinema ehtsal vastastikusel isiklikul andumusel. Seega, kui te saate moodustada niisugused usaldusväärsed ja tõhusad inimliidud, näeb maailm nende kogusummas suurt ja üllast sotsiaalset struktuuri, küpsete surelike tsivilisatsiooni. See rahvas võib hakata teostama mõnes mõttes teie Meistri ideaali „rahu maa peal ja hea tahe inimeste seas”. See ühiskond poleks küll täiuslik ega täiesti vaba kurjast, kuid vähemalt läheneks küpsuse stabiliseerumisele.

3. KÜPSUSE AHVATLUSED

¹ Jõupingutused küpsuse saavutamiseks nõuavad tööd ja töö nõuab energiat. Kust saada jõudu kõige selle saavutamiseks? Füüsilisi asju võib enesestmõistetavaks pidada, kuid Meister on hästi öelnud: „Inimene ei saa elada üksnes leivast”. Kui on olemas normaalne keha ja piisavalt hea tervis, peame järgmisena vaatlema neid ahvatlusi, mille mõjul inimeses uinuvad vaimujõud äratatakse. Jeesus on meile õpetanud, et Jumal elab inimeses; kuidas saame siis ajendada inimest

vallandama neid hingega seotud jumalikkuse- ja lõpmatusejõude? Kuidas ajendada inimesi seda Jumalat valla päästma, et ta välja voolates meie hingi värskendaks ja seejärel loendamatu teisi hingi valgustaks, ülendaks ja õnnistaks? Kuidas oleks mul kõige parem äratada need varjatud head jõud, mis teie hinges uinuvad? Ühes olen ma kindel: emotsionaalne erutus ei ole ideaalne vaimne stiimul. Erutus ei lisa energiat, see pigem kurnab nii meele kui ka kehajõude. Kust tuleb siis energia, et neid suuri asju korda saata? Vaadake oma Meistrit. Ta on praegugi mägedes jõudu saamas, samal ajal kui meie siin energiat välja anname. Kogu probleemi saladus peitub vaimses osaduses, palveldamises. Inimeste seisukohalt on see meditatsiooni ja lõdvestuse kombinatsioon. Mediteerimine viib meele vaimuga kontakti, lõdvestumine aga määrab vaimse vastuvõtuvõime. Ning see nõrkuse vahetamine tugevuse, hirmu julguse, oma mina meele Jumala tahte vastu moodustabki palveldamise. Nii on see vähemasti filosoofi vaatepunktist.

² Kui neid kogemusi sageli korrata, kristalliseeruvad need harjumusteks, jõuduandvateks ja palveldavateks harjumusteks, ning need harjumused kujunevad lõppkokkuvõttes vaimseks olemuseks ning kaaslaste tunnistavad selle olemuse lõpuks *küpseks isiksuseks*. Algul on sellised sammud rasked ja aeganõudvad, ent kui nad harjumuseks saavad, muutuvad ühtaegu rahustavateks ja aegasäästvateks. Mida keerulisemaks muutub ühiskond ja mida enam tsivilisatsiooni ahvatlusi tekib, seda pakilisemaks saab Jumalat tundvate inimeste vajadus kujundada endale niisuguseid kaitsvaid harjumusi oma vaimse energia säilitamiseks ja täiendamiseks.

³ Veel üks nõue küpsuse saavutamiseks on ühiskonnarühmade koostöö, et kohaneda pidevalt muutuva keskkonnaga. Ebaküps indiviid äratav kaaslastes vastuseisu; küps inimene võidab oma kaaslaste endaga kogu südamest koostööd tegema, mitmekordistades sellega oma elu jõupingutuste vilju.

⁴ Minu filosoofia ütleb mulle, et vahel on vaja võidelda, kaitsmaks oma arusaama õiglusest, kuid ma ei kahtle, et küpsema isiksusena saavutaks Meister samasuguse võidu kergesti ja meeldivalt oma kõrgema ja veetleva taktitunde ning sallivusega. Liigagi sageli selgub õiguse eest võideldes, et nii võitja kui ka võidetu on lüüa saanud. Kuulsin Meistrit alles eile ütlemas, et „kui tark inimene tahab lukus uksest sisse astuda, ei purusta ta ust, vaid pigem otsib võtit, millega seda avada”. Pahatihti võitleme vaid selleks, et ennast veenda — me ei karda.

⁵ See uus taevariigi evangeelium teeb elamiskunstile suure teene, sest annab kõrgemaks eluks uuema ja rikkama stiimuli. See annab uue ja üleva saatusse, kõrgeima elueesmärgi. Ning need uued arusaamad eksistentsi igavesest ja jumalikust sihist on isenesest transtsendentsed stiimulid, mis kutsuvad esile inimese kõrgeimast loomusest parima. Intellektuaalse mõtte igal mätipul leidub meelele lõdvestust, hingele jõudu ja vaimule osadust. Neis kõrge elu soodsaates punktides saab inimene ületada madalamate mõtlemistasandite ainelised ärritused — mured, kadeduse, kiivuse, kättemaksu ja ebaküpse isiksuse uhkuse. Need ülespoole jõudvad hinged vabanevad paljudest elu pisiasjades ettetulevatest vastuoludest, saades sel moel vabaks, et omandada teadlikkust vaimsete arusaamade ja taevase suhtlemise kõrgematest vooludest. Elueesmärki tuleb aga kiivalt kaitsta kiusatuse eest otsida kergeid ja mööduvaid saavutusi; samuti tuleb seda edendada nii, et jäädaks puutumata fanatismi hukatuslikest ohtudest.

4. KÜPSUSE TASAKAAL

¹ Keskendudes igaveste reaalsuste saavutamisele, peate arvestama ka ajaliku elu vajadusi. vaim on küll meie eesmärk, kuid keha on fakt. Eluks hädavajalikud asjad võivad vahetevahel meile juhuslikult kätte langeda, kuid üldiselt peame nende heaks arukalt tööd tegema. Elu kaks põhiprobleemi on ajaliku elu vajaduste rahuldamine ja igavese ellujäämise saavutamine. Isegi ideaalseks elatise teenimiseks on vaja religiooni. Need mõlemad on väga isiklikud probleemid. Tõeline religioon ei toimi tegelikult indiviidist eraldi.

² ¶ Ajaliku elu alused on minu arvates järgmised:

³ 1. hea füüsiline tervis;

⁴ 2. selge ja puhas mõtlemine;

⁵ 3. võimed ja oskused;

⁶ 4. rikkus — elu hüved;

⁷ 5. võime kaotusi taluda;

⁸ 6. kultuur — haridus ja tarkus.

⁹ ¶ Ka kehalise tervise ja töövõime füüsiliste probleemide lahendamiseks on kõige parem vaadelda neid meie Meistri õpetuse religioosest vaatepunktist: inimese keha ja meel on Jumalate kingituse, inimese vaimuks saanud Jumala vaimu asupaik. Nii saab inimese meel aineliste asjade ja vaimsete reaalsuste vahendajaks.

¹⁰ ¶ Et saada osa elu meeldivatest külgedest, on vaja arukust. Täiesti ekslik on arvata, nagu tagaks truu

igapäevatöö rikkuse hüved. Kui jätta kõrvale vahetevahel juhuslikult omandatud rikkus, võib täheldada, et ajaliku elu ainelised hüved voolavad teatavates häätikorraldatud kanalites ning vaid need, kellel on neile kanalitele juurdepääs, võivad loota, et nende ajalikud jõupingutused saavad hästi hüvitatud. Nende inimeste saatuseks, kes otsivad jõukust eraldatud ja individuaalsetest kanalitest, jääb alati vaesus. Seega on maise rikkuse saavutamise oluliseks vahendiks tark kavandamine. Edu nõuab peale oma tööle pühendumise ka kuulumist mõnesse ainelise rikkuse kanalisse. Kui te pole tark, võite pühendada oma elu oma põlvkonnale ilma ainelise hüvituseeta; kui olete rikkustevoogu juhuslikult sattunud, võite pühendada luksuses, ilma et oleksite oma kaaslastele midagi väärtuslikku teinud.

¹¹ Võimed päritakse, oskused aga omandatakse. Elu ei ole tõeline inimese jaoks, kes ei suuda midagi hästi, oskuslikult teha. Ametioskus on üks tõelisi elust rahulduse saamise allikaid. võimekus eeldab ettenägelikkust, kaugelenägelikkust. ärge laske end petta autute saavutuste ahvatlevatest hüvedest, olge valmis tegema rasket tööd ausate püüdlustega saavutatavate hilisemate tulemuste nimel. Tark inimene suudab eristada vahendeid ja eesmärke, muidu võib liigne tuleviku planeerimine nurjata ka kõrge eesmärgi. Naudingute otsijana peaksite alati püüdma olla mitte ainult nende tarbija, vaid ka andja.

¹² Treenige oma mälu, et see hoiaks pühadusena tal lel jõuduandvaid ja väärt eluepisood, mida võite oma meeleheaks ja õpetuseks soovi korral alati meenutada. Moodustage nii endale kui ka endas ilu, headuse ja suure kunsti galeriid. Ent parimad kõigist mälestustest on kalliks saanud meenutused toreda sõpruse suurtest hetkedest. Ning kõik need mälu varad kiirgavad vaimse palveldamise vallandavast puudutusest oma kõige väärtuslikumaid ja ülendavaid mõjusid.

¹³ Ent elu muutub koormaks, kui te ei õpi väarikalt kaotama. üllad hinged omandavad alati ka kaotamiskunsti; te peate õppima, kuidas säilitada lüüa saades rõõmus meel; pettumusi ei tohi karta. ärge kõhelge tunnistamast oma suutmatust. ärge püüdke varjata kaotust petlike naeratuste ja särava optimismi ta ha. Kinnitus, et sa oled alati edukas, kõlab ju hästi, kuid lõpptulemus on kohutav. Nii luuakse otseselt ebareaalne maailm, mis hävib kunagi paratamatult illusioonide purunedes.

¹⁴ Edu võib anda julgust ja suurendada eneseusaldust, kuid tarkus tuleb ainult kogemustest, mida te saavutate oma läbikukkumistega kohanemise tulemusena. Inimesed, kes eelistavad optimistlikke illusioone

reaalsusele, ei saa kunagi targaks. Tarkuse võivad saavutada vaid need, kes tunnistavad fakte ja kohandavad neid ideaalidega. Tarkus hõlmab nii fakti kui ka ideaali ja säästab seepärast talle pühendunuid filosoofia mõlemast viljatust äärmusest, millest üks on inimene, kelle idealism välistab faktid, ja teine materialist, kellel puudub vaimne vaatepunkt. Arglikud hinged, kes eluheitlustes tuginevad vaid pidevatele väärilusionidele edust, on määratud kannatama läbikukkumist ja kogema kaotusi, kuni nad lõpuks oma kujutlusvõime loodud unelmatemaailmast ärkavad.

¹⁵ Just siis, kui seistakse silmitsi läbikukkumistega ja kohanetakse lüüasaamistega, avaldab religiooni pakutud avar lähenemine ülimalt mõju. Läbikukkumine on lihtsalt õpetlik vahejuhtum — hariv katse tarkust omandada — Jumalat otsiva inimese kogemuses, kes on alustanud igavest avastusretke universumi läbiuurimiseks. Niisugustele inimestele on lüüasaamine vaid veel üks vahend kõikse reaalsuse kõrgemate tasandite ni jõudmiseks.

¹⁶ Jumalat otsiva inimese elu võib igaviku valguses osutada väga edukaks isegi siis, kui kogu tema ajaliku elu aegne tegevus näib suuremalt osalt ebaõnnestumisena, tingimusel, et iga läbikukkumine on kaasa toonud tarkusele viitavat kultuursust ja vaimseid saavutusi. ärge tehke seda viga, et segate ära teadmised, kultuursuse ja tarkuse. Need on elus omavahel seotud, kuid esindavad tohutult erinevaid vaimseid väärtusi; tarkus valitseb alati teadmisi ja ülendab alati kultuuri.

5. IDEAALNE RELIGIOON

¹ Te olete mulle öelnud, et teie Meister viitab ehtsale inimlikule religioonile kui üksikisiku kogemusele vaimsetest reaalsustest. Mina olen pidanud religiooni inimese kogemuseks, tema reageerimiseks millelegi, mida ta peab kogu inimkonna austusavalduste ja andumuse vääriliseks. Selles mõttes sümboliseerib religioon meie ülimalt pühendumist sellele, mis esindab meie kõrgeimat arusaama reaalsustest ideaalidest, ja seda, kui kaugete vaimsete saavutusteni meie meel ulatub igavesi võimalusi taotlede.

² Kui inimesed võtavad religiooni nii, nagu seda hõimu, rahvuse või rassi seisukohalt käsitletakse, teevad nad seda sellepärast, et ei pea oma rühmast väljapoole jäävaid inimesi õigeteks inimesteks. Meie religioosse ustavuse objekt väärrib meie arvates alati kõigi inimeste austust. Religiooni näol pole kunagi tegu

puhtintellektuaalse uskumuse või filosoofiliste arutlustega: religioon on alati ja jääb igavesti üheks reageerimisviisiks elusituatsioonidele; see on käitumise liik. Religiooni puhul paneb mingi reaalsus, mis meie arvates väärrib üleüldist jumaldamist, meid sellest mõtlema, seda tunnetama ja käituma aupaklikult.

³ Kui miski on saanud teie kogemuses religiooniks, on iseenesest selge, et teist on juba kujunenud selle religiooni aktiivne kuulutaja, sest te peate oma religiooni kõrgeimat kontseptsiooni kogu inimkonna, kõigi universumiintellektide palvelduse vääriliseks. Kui te pole oma religiooni kindel ja missioonitundega kuulutaja, olete langenud enesepettuse ohvriks, sest teie poolt religiooniks peetav on vaid traditsiooniline uskumus või intellektuaalse filosoofia süsteem. Kui teie religiooniks on vaimne kogemus, peab teie palveldamisobjekt olema kõikne vaimne reaalsus ja kõigi teie vaimsustatud arusaamade ideaal. Mina nimetan kõiki hirmul, emotsioonidel, traditsioonidel ja filosoofial põhinevaid religioone intellektuaalseteks religioonideks, tõelisteks religioonideks nimetaksin aga tõelisel vaimsel kogemusel põhinevaid religioone. Religioosse pühendumise objekt võib olla aineeline või vaimne, tõeline või väär, reaalne või ebareaalne, inimlik või jumalik. Seega võivad religioonid olla kas head või halvad.

⁴ Moraal ja religioon ei tarvitse olla üks ja seesama. Kui kõlbeliste arusaamade süsteem hõlmab mõnda palveldamisobjekti, võib sellest saada religioon. Kui religioonist kaob see, mis kutsub esile üleüldise ustavuse ja ülimalt pühendumise, võib ta kujuneda filosoofiliseks õpetuseks või moraalikoodeksiks. See asi, olend, seisund või eksistentsi olelusvorm või saavutatav võimalus, mis on religioosse ustavuse kõrgeim ideaal ja millele on suunatud palveldajate religioosse pühendumine, on Jumal. Kuidas seda vaimse reaalsuse ideaali ka ei nimetataks, on see ikkagi Jumal.

⁵ Tõelise religiooni sotsiaalsed iseärasused seisnevad asjaolus, et see püüab alati üksikisikut usku pöörata ja maailma muuta. Religioon annab mõista, et on olemas veel avastamata ideaalid, mis ületavad kaugelt isegi tsivilisatsiooni kõige küpsemate institutsioonide kõrgeimates sotsiaalsetes tavades sisalduvaid teadaolevaid eetika- ja moraalinorme. Religioon sirutub avastamata ideaalide, läbiuurimata reaalsuste, üleinimlike väärtuste, jumaliku tarkuse ja tõeliste vaimsete saavutuste poole. Tõeline religioon teeb kõike seda, ükski muu uskumus religiooni nime ei vääri. Tõelist vaimset religiooni ei saa olla ilma igavese Jumala kõrge taevaliku ideaalita. Religioon ilma selle Juma-

lata on inimese väljamõeldis, elututest intellektuaalsetest uskumustest ja tähenduseta emotsionaalsetest tseremooniast koosnev inimlik institutsioon. Religioon võib ju pidada oma andumusobjektiks mingit suurt ideaali, ent säärased ebareaalsed ideaalid ei ole saavutatavad, sest kogu käsitus on illusoorne. Ainsad inimese saavutatavad ideaalid on igavese Jumala vaimses faktis peituvate lõpmatute väärtuste jumaliku reaalsused.

⁶ Sõna „Jumal”, Jumala *idee* — vastandina Jumala *ideaalile* — võib kuuluda mis tahes religiooni, kui lapsik või vääri see religioon ka ei oleks. Ning see Jumala idee võib saada ükskõik milleks, mida seda enda omandiks pidavad isikud soovivad sellest teha. Algelisemad religioonid kujundavad oma Jumala ideed inimsüdame loomuliku seisundi järgi; kõrgemad religioonid nõuavad, et inimsüda viidaks vastavusse tõelise religiooni ideaalide nõuetega.

⁷ ¶ Jeesuse religioon ületab kõik meie varasemad arusaamad palveldamisest, sest lisaks oma Isa lõpmatu reaalsuse ideaalina kujutamisele kuulutab ta ka kindlalt, et see jumalik väärtuste allikas ja universumi igavene kese on tõeliselt ja isiklikult saavutatav igale surelikule loodud-olendile, kes otsustab maapealse taevariiki astuda, nõustudes seega, et ta on Jumala poeg ja inimeste vend. Ma väidan, et see on kõrgeim religiooni käsitus, mida maailm on kunagi tundnud, ning kuulutan, et sellest kõrgemat ei saagi kunagi olla, sest evangeelium hõlmab reaalsuste lõpmatust, väärtuste jumalikkust ja kõiksete saavutuste igavikulisust. Selle arusaamaga on saavutatud kogemus ülimast ja lõplikult idealismist.

⁸ Teie Meistri religiooni täiuslikud ideaalid tekitavad minus põnevust ja ma olen isegi valmis tunnista oma usku tema väitesse, et need vaimureaalsuste ideaalid on saavutatavad; et meie teiega võime alustada seda pikka ja igavest avastusretke temalt saadud kindlustundega, et lõpuks jõuame kindlasti Paradiisi väravateni. Mu vennad, ma usun, minagi olen teele asunud; ma tulen koos teiega sellele igavesele retkele. Meister ütleb, et ta on tulnud oma Isa juurest ja näitab meile teed. Olen täiesti veendunud, et ta räägib tõtt. Olen lõpuks veendunud selles, et pole muid tõelisi saavutatavaid ideaale ega täiuslikke väärtusi kui igavene Kõikne Isa.

⁹ Seega hakkam palveldama mitte ainult olemasoleva Jumalat, vaid kõigi tulevikus tekkivate võimaluste Jumalat. Seepärast peate ülimale ideaalile pühendumisega, kui see ideaal on reaalne, pühendumisega sellele asjade ja olendite kunagiste, praeguste ja tulevaste univer-

sumite Jumalale. Ning ei ole muud Jumalat, sest muud Jumalat ei saa olla. Kõik muud jumalad on kujutluse viljad, sureliku meele illusioonid, väärloogika moonutused ja oma loojate enesepettuslikud iidolid. Jah, võib ju olemas olla ka religioon ilma sellise Jumalata, kuid see ei tähenda midagi. Ja kui te püüate asendada elava Jumala sellise ideaali reaalsust sõnaga „Jumal”, olete vaid end petnud sellega, et olete idee asetanud ideaali, jumaliku reaalsuse asemele. Niisugused uskumused on üksnes soovunelmaid väljendavad religioonid.

¹⁰ Jeesuse õpetustes näen ma religiooni selle parimal kujul. See evangeelium võimaldab meil otsida ja leida tõelist Jumalat. Ent kas me oleme valmis maksma selle taevariiki sissepääsu eest vajalikku hinda? Kas me oleme valmis uuesti sündima? Kas me tahame, et meid ümber tehtaks? Kas me oleme valmis seda kohutavat ja katsumusi valmistavat protsessi, milles mina hävib ja hing taastatakse, läbi tegema? Kas Meister pole siis öelnud: „Kes iganes tahab oma elu päästa, peab selle kaotama. ärge arvake, et ma olen tulnud tooma rahu, sest olen tulnud tooma vaid hingevoitlusi”? Tõepoolest, kui me oleme maksnud Isa taatele pühendumise hinda, kogeme suurt rahu, nõustudes jätkama teed neil pühitsetud elu vaimsetel radadel.

¹¹ Alles nüüd oleme tõeliselt hülgamas meile tuttava eluvormi ahvatlusi, kui võtame tingimusteta oma otsingute sihiks selle tulevase elu tundmatu ja avastamata eluvormi ahvatlused, tehes uurimisretke jumaliku reaalsusse, kõrgemate ideaalide vaimumaailma. Ning me otsime tähenduslikke sümboleid, millega anda oma kaasinimestele edasi neid arusaamu Jeesuse religioonis sisalduvast idealismi reaalsusest, ning me ei lakka palvetamast selle päeva eest, mil kogu inimkonda haarab ühtne nägemus ülimast tõest. Praegu valitseb meie südameis Isa kohta arusaam, et Jumal on vaim; oma kaaslastele aga õpetame, et Jumal on armastus.

¹² Jeesuse religioon nõuab elavat vaimset kogemust. Teised religioonid võivad seisneda traditsioonilistes uskumustes, emotsionaalsetes tunnetes, filosoofilises teadlikkuses ja muus sellises, aga Meistri õpetus nõuab, et jõuaksime tõelise vaimse edasiliikumise tegelike tasanditeni.

¹³ Teadlik ajend olla Jumala sarnane ei ole tõeline religioon. Jumalat palveldama sundivas meeleliigutuses sisalduvad tunded ei ole tõeline religioon. Teadmine, et ollakse määratud endast loobuma ja teenima Jumalat, ei ole tõeline religioon. Tark arutlus, et see religioon on parim, ei ole isikliku vaimse kogemuse re-

ligioon. Tõeline religioon on ühenduses nii saatuse ja sihilejõudmise reaalsusega kui ka südamest tuleva usu reaalsuse ja idealismiga. Ning kõike seda peame isiklikult kogema Tõe vaimu ilmutuse kaudu.

¹⁴ ¶ Sellega lõppesid Jeesuse evangeeliumisse uskuma hakanud kreeka filosoofi, ühe oma rahva suurima filosoofi arutlused.